

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

57.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 16-го Июля — 1837 — Wilno. Piątek. 16-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Июля.

Его Императорское Высочество Великий Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ прибылъ, 5-го числа вечеромъ, въ Петергофъ, обратно изъ путешествія за границу.

— 23-го Июня, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, сопровождаемый Казанскимъ Военнымъ Губернаторомъ, Генералъ-Адъютантомъ Стрѣкаловымъ, и Начальникомъ 6-го Округа Корпуса Жандармовъ, Графомъ Апраксинымъ, выѣхалъ изъ Казани, и въ 12-ти верстахъ отъ города, при Услои, переправился чрезъ Волгу, и проѣхавши Казанскую Губернію, изволилъ остановиться, въ четвертомъ часу, въ г. Буйнскѣ, гдѣ имѣлъ обѣденный столъ, послѣ котораго безостановочно продолжалъ путь свой до Симбирска, куда Его Высочество прибылъ въ десять часовъ вечера.

24-го числа, Государь Цесаревичъ, удостоивши принять чиновниковъ, дворянство и почетнѣйшее купечество, присутствовалъ въ Соборномъ храмѣ на Божественной Литургіи, совершенной Преосвященнымъ Епископомъ Анатоліемъ; послѣ чего изволилъ обозрѣть Гимназію и Благородный Пансіонъ, при ней учрежденный, Домъ Трудолюбія, выставку мануфактурныхъ и естественныхъ произведеній губерніи, заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія и мѣста Высочайше указанныя Государемъ Императоромъ для устройства спусковъ изъ верхней части города въ нижнюю, къ берегу Волги.

Вечеромъ, отъ Симбирскаго дворянскаго общества, данъ былъ въ честь Августѣйшаго Гостя балъ, который Его Высочество удостоилъ своимъ присутствіемъ.

25-го числа, Государь Наслѣдникъ выѣхалъ изъ Симбирска въ семь часовъ утра, и въ 21-й верстѣ отъ города, въ удѣльномъ селѣ Ключицахъ изволилъ остановиться для слушанія Божественной Литургіи, послѣ чего, вмѣстѣ съ Вице-Президентомъ Департамента Удѣловъ, Гофмейстеромъ Перовскимъ, обозрѣвалъ запасный магазинъ и весь вообще порядокъ управленія крестьянами, недавно обращенными изъ казеннаго вѣдомства въ удѣлы; обѣденный столъ Его Высочество имѣлъ въ городѣ Сызрани, а ночлегъ въ Хвалынскѣ.

26-го числа, Государь Великий Князь, обозрѣвши живописно лежащій и богатый городъ Волгскъ и отлично содержимый домъ, занимаемый Военными Кантонистами, изволилъ переправиться на лѣвый берегъ Волги, дабы проѣхать чрезъ рядъ Нѣмецкихъ колоній. Государь Цесаревичъ удостоилъ своимъ присутствіемъ жителей колоніи Шафгаузенъ, гдѣ пасторъ, при входѣ Его Высочества въ церковь, сказалъ краткую приличную рѣчь; кромѣ Шафгаузена, Великий Князь изволилъ останавливаться на короткое время въ колоніяхъ Унтервальденъ и богатѣйшей изъ всѣхъ, Катеринштатъ; здѣсь, равно какъ и во всѣхъ колоніяхъ, на пути лежащихъ, Его Высочество встречалъ и привѣтствуемъ былъ съ изъявленіемъ живѣйшей, непритворной радости; къ одиннадцати часамъ вечера, Государь Наслѣдникъ прибылъ къ Волгско-

ВІАДОМОСЦІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербург, дня 9-го Lipca.

Его Цесарска Высочество **ВІЕЛКІ ХІАЖЕ МИХАЭЛ ПАВЛОВИЧЪ**, дня 5-го wieczoremъ, przybył do Peterhofu, napowrótъ z podróży za granicę.

— Дня 23 Czerwca, Jego Цесарска Высочество **Настѣпца Цесаревичъ**, przeprowadzany przez Kazańskie-go Wojennego Gubernatora, Jenerał Adjutanta *Strekałowa* i Naczelnika 6-go okręgu korpusu Żandar-mow, Hrabiego Apraksina, wyjechał z Kazania, i o 12 wiorst od miasta, pod Uslonem, przeprawił się przez Wołgę, a przejechawszy Gubernią Kazańską, raczył się zatrzymać o godzinie czwartej w m. Buińsku, gdzie miał obiad, po którym bez zatrzymania się odbywał swą podróż do Simbirsk, dokąd Jego Wysokość przybył o godzinie dziesiątej wieczorem.

Дня 24-го, Цесаревичъ Jego Моść, zaszczywiwszy przyjęciem urzędników, dworzanstwo i znakomitszych kupców, znajdował się w Sobornej Świątyni na Mszy Świętej, mianey przez Najprzewielebniejszego Biskupa Anatolego; poczem raczył oglądać Gimnazjum i Szlachetny Pensyon, przy niem urządzone, Dom Pracy, wystawę rękodzielniczych i naturalnych produktów Gubernii, Zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzienia i miejsca Najwyżey wskazane przez Cesarza Jego Mości dla zrobienia zjazdów z wyższej części miasta do niższej, ku brzegowi Wołgi.

Wieczorem przez Simbirskie Dworzanstwo dany był na cześć Najjaśniejszego Gościa bal, który Jego Wysokość udarował swą obecnością.

Дня 25-го, Цесаревичъ Jego Моść o godzinie siódmej z rana wyjechał z Simbirsk, i o 21 wiorst od miasta, w udziałowej wsi Kluczyszczach raczył zatrzymać się dla słuchania Mszy Świętej, poczem razem z Vice-Prezydentem Departamentu Udziałów, Mistrzem Dworu Perowskim, oglądał magazyn zapasny i cały w ogólności porządek zarządzania włościanami, którzy niedawno przeszli zpod wiedzy skarbowey do udziałowej; Jego Wysokość miał obiad w mieście Syzrani, a nocleg w Chwałyńsku.

Дня 26, **ВІЕЛКІ ХІАЖЕ** Jego Моść, obejrzawszy w malowniczym miejscu leżące i bogate miasto Wołgsk i wzorowie utrzymywany dom, przez Woyskowych Kan-tonistów zajmowany, raczył przeprawić się na lewy brzeg Wołgi, dla przejechania przez szereg kolonii Niemieckich. Цесаревичъ Jego Моść udarował swą obecnością mieszkańców kolonii Szafhauzen, gdzie Pastor przy wejściu Jego Wysokości do kościoła, miał krótką stosowną przemowę; oprócz Szafhauzena, **ВІЕЛКІ ХІАЖЕ** raczył zatrzymać się na czas krótki w koloniach U-nterwalden i najbogatszej ze wszystkich, Katerinsztacie; tu, równie jak i we wszystkich koloniach, po drodze leżących, Jego Wysokość spotkany i witany był, z wynurzeniem najżywszej, nieudanej radości; o jedynastej godzinie w nocy, Цесаревичъ **Настѣпца** przybył do przewozu Wołgskiego, przy Słobodzie Pokrow-

му перевозу и Покровской слободы, и подъ свѣтомъ огней, расположенныхъ въ разныхъ частяхъ Саратова, переправился на горкоутъ въ городъ; не смотря на темноту ночи, густыя толпы народа провожали Его Высочество отъ пристани до самого дома, изготовленнаго для принятія Августѣйшаго путешественника.

27 го числа, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ удостоилъ принять, въ десятомъ часу утра, губернскихъ чиновъ, дворянство, почетнѣйшее духовенство и купечество; и потомъ присутствовалъ при отпраздненіи Божественной Литургіи Преосвященнымъ Епископомъ Іаковомъ, въ соборномъ храмѣ, гдѣ, послѣ многолѣтняго Государю Императору и всему Августѣйшему Дому, возгласена была вѣчная память ПЕТРУ Великому, виновнику Полтавской победы, въ сей день праздновавшейся; послѣ обѣдни, Его Высочество изволилъ обозрѣвать Гимназію, выставку мануфактурныхъ и естественныхъ произведеній губерніи, шелковичную плантацію, заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія и артиллерійскую больницу. Въ девять часовъ вечера, Государь Наслѣдникъ почтилъ своимъ Высокимъ посѣщеніемъ балъ, данный Ему отъ Саратовскаго Дворянства.

28-го числа, Его Высочество изволилъ произвести смотръ и ученье съ палбою Конно-Артиллерійскому Резерву, осмотрѣлъ превосходно отстроенный и содержимый тюремный замокъ и пожарную команду, и посѣтилъ мужскій и женскій монастыри.

— Гулянье въ Петергофѣ, 1-го Іюля, въ день Тезоименитства Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы, было отмѣнено по причинѣ неблагоприятной погоды, и по телеграфу чрезъ Александрию получено въ С. Петербургъ Высочайшее повелѣніе, о томъ, что празднованіе сего дня отложено до 2-го числа. Не смотря на то, что большая часть собравшейся въ Петергофѣ публики была принуждена возвратиться въ Петербургъ, стеченіе народа, 2-го Іюля, было многочисленное. Ясная погода благоприятствовала празднеству, единственному въ своемъ родѣ. Веселыя массы гуляющихъ толпились по иллюминированнымъ аллеямъ густаго сада до самаго разсвѣта.

— Предсѣдатель Тобольской Казенной Палаты, Коллежскому Совѣтнику *Мессингеу*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Могилевскимъ Вице-Губернаторомъ, на мѣсто Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Барона Врангеля; а сему послѣднему быть Предсѣдателемъ Тобольской Казенной Палаты.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣлъ соизволилъ: состоящему въ должности Тобольскаго Гражданскаго Губернатора, Статскому Совѣтнику *Повало Швейковскому*, Томскому Гражданскому Губернатору, Генераль-Маіору *Шленесу*, и Управлявшему Омскою Областію во время бывшаго въ 1836 году общаго рекрутскаго набора, объявить Монارشее Его Величества благоволеніе, за усердныя дѣйствія ихъ по сему набору. (С. П.)

— По донесенію въ 1821 году командовавшаго Гвардейскимъ Корпусомъ Генераль-Адъютанта Васильчикова, что Унтер-Офицеръ Лейбъ-Гвардіи Егерскаго полка Вершининъ, имѣетъ собственный домъ въ С. Петербургѣ, Высочайше повелѣно было объявить Вершинину, что бы онъ, принадлежащій ему домъ, немедленно продалъ и впредь, слѣдуя запрещенію бывшему при покойномъ Государѣ Императорѣ Павлѣ I. строго наблюдать, чтобы у нижнихъ чиновъ не было собственныхъ домовъ, ибо козармы для того и построены, чтобы нижніе чины были все вмѣстѣ. Послѣ того въ Апрѣлѣ 1827 года Его Императорское Величество, по разсмотрѣніи представленнаго отъ Инспекторскаго Департамента Морскаго Министерства списка нижнихъ служителей Морскаго вѣдомства, имѣющихъ въ С. Петербургѣ, въ галерномъ селеніи и на Охтѣ, собственные дома, и вышеизложеннаго Высочайшаго повелѣнія, собственноручно написать соизволилъ: „на основаніи сего постановленія, велѣть нижнимъ чинамъ Морскаго вѣдомства, продать свои дома и впредь недозволять имѣть; срокъ для продажи положить по 1 Іюля.“ Наконецъ въ 1829 году, по всеподданнѣйшему докладу Его Императорскому Величеству, возникшаго вопроса, о домахъ принадлежавшихъ въ городѣ Кронштатѣ служащимъ матросамъ и женамъ ихъ, послѣдовала собственноручная Высочайшая Государя Императора резолюція: „женамъ, служащихъ нижнихъ чиновъ, домовъ имѣть не дозволять и на продажу оныхъ положить годъ сроку, вознагражденія никакого имъ не слѣдуетъ, ибо никогда сего допущено быть не могло, иначе какъ отъ злоупотребленія. Отставнымъ же покупать дома можно, равно и строить но не иначе, какъ по даннымъ фасадамъ и платя все повинности городскія.“ По возникшей въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ перепискѣ, можетъ ли быть дозволяема постройка домовъ,

и вързодъ бласку огниовъ, въ разныхъ частяхъ Саратова разложенныхъ, преправилъ сѣ на статку званымъ Gorkout до міста; pomimo ciemności nocnej, liczne tłumy ludu przeprowadzały Jego Wysokość od przystani do samego domu, przygotowanego na przyjęcie Najjaśniejszego Gościa.

Dnia 27-go, Cesarzewicz Następcą raczył przyjąć, o godzinie dziesiątej z rana, urzędników gubernialnych, dworzanstwo, znakomitsze duchowieństwo i kupiectwo; a potem był obecnym przy odprawieniu Mszy Świętej przez Najprzewielebniejszego Biskupa Jakuba, w Świątyni Sobornej, gdzie po odśpiewaniu mnogich lat Cesarzowi Jego Mości i całemu Najjaśniejszemu Domowi, śpiewane było wieczne odpocznienie PIOTROWI WIELKIEMU, Bohaterowi Zwycięstwa Poltawskiego, w dniu tym obchodzonego; po Mszy Świętej, Jego Wysokość raczył oglądać Gimnazjum, wystawę rękodzielniczych i naturalnych produktów Gubernii, plantacyą jedwabiu, zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzności i szpital artylleryczny. O godzinie dziewiątej wieczorem, Cesarzewicz Jego Mość uderował Wysoką swą bytnością bal, wydany Mu przez Saratowskie Dworzanstwo.

Dnia 28-go, Jego Wysokość raczył odbyć przegląd i ćwiczenie ze strzelaniem Konno-Artylleryjskiej Rezerwy, obejrzał dobrze wybudowany i utrzymywany turemny zamek i komendę pożarną, i odwiedził klasztor, męzki i żeński.

— Obchod w Peterhoffie, 1-go Lipca, w dniu Wysockich Imienin Najjaśniejszej Pani Cesarzowej Jej Mości, był odłożony z przyczyny nieprzyjemnej pogody, i przez telegraf przez Alexandryę, otrzymano w S. Petersburgu Najwyższy Rozkaz, że obchod dnia tego odłożono do 2-go Lipca. Pomimo to, że większa część zebranych w Peterhoffie publiczności zmuszona była powrócić do S. Petersburga, napływ ludu dnia 2-go był liczny. Świetna pogoda sprzyjała uroczystości, jedynej w swoim rodzaju. Wesołe tłumy, używających przechadzki, snuły się po iluminowanych alejach gęstego ogrodu do dnia samego.

— Prezydentowi Tobolskiej Izby Skarhowey, Rady Kollegialnemu *Messingowi*, Najłaskawiej rozkazano bytż Mohilewskim Vice-Gubernatorem, na miejsce Rzeczywistego Rady Stanu Barona *Wrangiel*; a temu ostatniemu bytż Prezydentem Tobolskiej Izby Skarhowey.

— Cesarz Jego Mość Najwyżey rozkazać raczył: zostającemu w obowiązku Tobolskiego Cywilnego Gubernatora, Rady Stanu *Powato-Szwejkowskiemu*, Tomskiemu Cywilnemu Gubernatorowi, Jenerał-Majorowi *Szleniewu* i Zarządzającemu Obwodem Omskim podczas byłego w roku 1836 powszechnego naboru rekrutów, oświadczyć Monarsze Jego Cesarskiej Mości zadowolenie, za gorliwe ich działania w tym naborze. (P. P.)

— Po doniesieniu w roku 1821 Dowodzącego Korpusem Gwardyi Jenerał-Adjutanta Wasilczykowa, iż Podoficer Gwardyi półku Strzelców Werszynin, ma własny dom w St. Petersburgu, Najwyżey rozkazano objawić Werszyninowi, ażeby należący do niego dom niezwłocznie sprzedał, i odtąd, podług byłego zaprzeczenia za zmarłym Cesarzem PAWŁEM I, ściśle postrzegać, ażeby woyskowi rang niższych nie mieli własnych domów, gdyż właśnie koszaży na to są wybudowane, ażeby ludzie rang niższych byli wszyscy razem. Potem w Kwietniu 1827 roku Jego Cesarska Mość, po rozpatrzeniu przedstawionego przez Inspektorski Departament Ministerium Morskiego spisu niższych służących wiedzy Morskiej, mających w St. Petersburgu, we wsi Galerney i na Ochcie własne domy, i wyżej opisanego Najwyższego rozkazu, własnoręcznie napisać raczył: „Na podstawie tego postanowienia, rozkazać niższym rangom wiedzy Morskiej, powypredawać swoje domy i odtąd nie dozwalać ich mieć; termin na sprzedaż naznaczyć do 1 Lipca.“ Nakoniec w r. 1829, po najuniżeńszem przełożeniu Jego Cesarskiej Mości wynikłego zapytania, o domach, należących w mieście Kronsztadzie do służących matków i ich żon, nastąpiła własnoręczna Najwyższa Cesarza Jego Mości rezolucya: „żonom, służących niższych rang, posiadania domów nie dozwalać i na ich sprzedaż naznaczyć rok terminu, żadnego wynagrodzenia im nie należy się, gdyż nigdy do dozwolonem bytż nie mogło inaczej, jak przez nadużycie. Odstawni zaś kupować domy mogą, również i budować, ale nie inaczej, jak podług danych fasad i opłacać wszystkie mieskie powinności.“ Po wynikłej w Ministerium Spraw Wewnętrznych korespondencyi, czy może bytż dozwolone stawienie domów, na mocy wyżej przytoczonych Najwyższych rozkazów, niższym rangom woyskowym, w cywilney wiedzy zostającym, P. Minister Spraw Wewnętrznych udzielił tę okoliczność Panu Ministrowi

за вышеизложенными Высочайшими повелѣніями, нижнимъ воинскимъ чинамъ, въ гражданскомъ вѣдомствѣ состоящимъ, Господина Министръ Внутреннихъ Дѣлъ сообщалъ обстоятельство сіе Господину Военному Министру, отъ коего получилъ нынѣ отзывъ, что по всеподданѣйшемъ докладѣ Государю Императору, отношенія его Господина Министра по упомянутому предмету, Его Императорское Величество, Высочайше повелѣть соизволило: послѣдовавшимъ въ 1821, 1829 годахъ постановленіямъ, коими воспрещено нижнимъ воинскимъ чинамъ, на службѣ состоящимъ, и ихъ женамъ, имѣть и приобрѣтать дома и вообще недвижимую собственность, сверхъ сдѣланныхъ уже въ семь случаевъ изъятій, нераспространять такъ же и на тѣхъ нижнихъ чиновъ, которые, не получивъ еще отставки отъ военной службы, поступили въ разныя мѣста на службу по гражданскому вѣдомству. (Опуб. Пр. Сен. Іюня 21 дня 1837 года.)

— По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушалъ дѣло по вопросу о томъ: должно ли возвращать просителямъ прошенія съ такими приложеніями, которыя писаны на гербовой бумагѣ того же достоинства, какъ и самое прошеніе, или еще и высшаго, но безъ списковъ съ нихъ на гербовой бумагѣ равнаго прошенію достоинства. Приказали: Св. Зак. т. V уст. о пошл. въ ст. 11 сказано: „Приложенія, представляемыя, или посылаемыя чрезъ почту при просьбахъ, должны быть писаны на гербовой бумагѣ тѣхъ же разборовъ, на какой установленно писать самыя просьбы; въ отвращеніе же затрудненій при исполненіи сего, дозволяется представлять приложенія и въ томъ самомъ видѣ, въ какомъ онѣ написаны, но съ копіями на такой гербовой бумагѣ, на какой написана просьба.“ Соображаясь съ точною силою этого узаконенія, Правительствующій Сенатъ, согласно мнѣнію Г. Министра Финансовъ, признаетъ, что всякаго рода приложенія при просьбахъ должны быть писаны на гербовой бумагѣ не ниже того достоинства, какого употреблена бумага для написанія самой просьбы; или если приложенія, составляя подлинныя документы, написаны на такой же гербовой бумагѣ, какъ и просьбы, или высшаго достоинства, то не смотря на это, копіи съ оныхъ должны быть приложены на одинаковой съ просьбою бумагѣ, такъ какъ въ противномъ случаѣ при возвращеніи просителямъ подлинныхъ документовъ встрѣтилось бы затрудненіе въ истребованіи отъ нихъ гербовой бумаги для списанія копій, которыя должны оставаться при дѣлахъ; при несоблюденіи же этого правила въ приложеніяхъ, слѣдуетъ поступать по точной силѣ 15 ст. помѣнутого устава. И о томъ въ Вятскую Гражданскую Палату, въ разрѣшеніе представленія ея, а для отвращенія могущаго быть и со стороны другихъ присутственных мѣстъ и Начальствующихъ лицъ недоразумѣнія, во все прочія Гражданскія, Уголовныя и Казенныя Палаты и Экспедиціи, Губернскія и Областныя Правленія и Правительства и присутственные мѣста послать указы, каковыми увѣдомить Гг. Министровъ, Военныхъ Генералъ-Губернаторовъ, Генералъ-Губернаторовъ и Военныхъ Губернаторовъ, управляющихъ Гражданскою частію, Военныхъ и Гражданскихъ Губернаторовъ и Градоначальниковъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во все Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣденія и припечатать въ Сенатскихъ вѣдомостяхъ. Іюня 23 дня 1837 года. (По 1-му Департаменту) (С. В.)

— Во Вторникъ, 29-го минувшаго Іюня, происходило освѣщеніе церкви во имя Св. Верховныхъ Апостоловъ Петра и Павла, устроенной въ такъ называемомъ зданіи 12-ти Коллегій, передѣланномъ нынѣ для помѣщенія въ немъ, въ скоромъ времени, Университета и Педагогическаго Института. Священнодѣйствіе совершалъ Преосвященный *Нафанаилъ*, Епископъ Псковскій, Лифляндскій и Курляндскій съ причетомъ, въ присутствіи Господина Министра Народнаго Просвѣщенія, Господина Санктпетербургскаго Военнаго Генералъ-Губернатора, Господина Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, Господина Попечителя Санктпетербургскаго Учебнаго Округа, Господина Управляющаго Департаментомъ Народнаго Просвѣщенія, Членовъ Университета и Педагогическаго Института и другихъ почетныхъ посѣтителей. Законоучитель Студентовъ Университета, Священникъ *Райковский*, произнесъ приличную этому торжеству рѣчь. По окончаніи Литургіи и молебнаго пѣнія, посѣтители осматривали залъ, назначенный для публичныхъ собраній Университета и Педагогическаго Института, потомъ галлерею, во 175 сажень длиною, въ которой будутъ помѣщены библіотека и музеумъ обоихъ заведеній, и наконецъ прошли въ Студентскую столовую, гдѣ былъ приготовленъ великолѣпный завтракъ. Тосты провозглашены были за здравіе Госу-

дари, отъ коего получилъ нынѣ отзывъ, что по всеподданѣйшемъ докладѣ Государю Императору, отношенія его Господина Министра по упомянутому предмету, Его Императорское Величество, Высочайше повелѣть соизволило: послѣдовавшимъ въ 1821, 1829 годахъ постановленіямъ, коими воспрещено нижнимъ воинскимъ чинамъ, на службѣ состоящимъ, и ихъ женамъ, имѣть и приобрѣтать дома и вообще недвижимую собственность, сверхъ сдѣланныхъ уже въ семь случаевъ изъятій, нераспространять такъ же и на тѣхъ нижнихъ чиновъ, которые, не получивъ еще отставки отъ военной службы, поступили въ разныя мѣста на службу по гражданскому вѣдомству. (Опуб. Пр. Сен. Іюня 21 дня 1837 года.)

— Wedle Ukazu Jego Cesarskiego Mości, Rządzący Senat słuchali dzieła z powodu zapytania o tém: czy należy powracać prosicielomъ просьбы z takimi załączeniami, które są pisane na papierze herbowymъ тейже wartości, jak i sama prośba, albo jeszcze i wyższej, ale bez ich kopii na herbowymъ papierze, równey prośbie wartości. Rozkazali: Połączenia Praw T. V Ustawy o poszlinach w artykule 11 powiedziano: „Załączenia przedstawione, albo przesłane pocztą przy prośbachъ, powinny być pisane na papierze herbowymъ tychъ gatunków, na jakimъ ustanowiono pisać same prośby; dla uchylenia zaś trudności przy wypełnieniu tego, dozwala się podawać załączenia i w tymъ samymъ kształcie, w jakimъ są pisane, ale z kopiami na takimъ herbowymъ papierze, na jakimъ napisana jest prośba.“ Zgadzaając się z istotną mocą tego postanowienia, Rządzący Senat, zgodnie z opinią P. Ministra Skarbu przyznaje, iż wszelkiego rodzaju załączenia przy prośbachъ, powinny być pisane na papierze herbowymъ nie niższymъ od тей wartości, jakiej użyty jest papier na pisanie samej prośby; i jeżeli załączenia, stanowiące dokumenta autentyczne, napisane są na takimъ papierze, na jakimъ i prośby, albo i wyższej wartości, tedy nie zważając na to, kopie ichъ powinny być załączone na jednostajnymъ z prośbami papierze, gdyż w przeciwnymъ razie, przy powracaniu prosicielomъ dokumentówъ autentycznych, napotkano by trudność w uzyskaniu od nichъ papieru herbowego dla sporządzenia kopii, które powinny pozostać przy sprawachъ; w zachowywaniu zaś tego prawidła co do załączeń, należy postępować podługъ istotnej mocy 15 artykułu pomienionej ustawy. I o témъ do Wiatkiej Izby Skarbowej, na rozstrzygnięcie jej przedstawienia, a dla uprzątnienia mogącego być i ze strony innychъ miejscъ sądownychъ i zwierzchniczychъ osób niewyrozumienia, do wszystkichъ innychъ Cywilnychъ, Kryminalnychъ i Skarbowychъ Izbъ i Expedycy, do Gubernialnychъ i Obwodowychъ Rządówъ i miejscъ urzędowychъ postać ukazy, również przez ukazy uwiadomić PP. Ministrówъ, Wojennychъ Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów i Wojennychъ Gubernatorów, Zarządzającychъ częścią cywilną, Wojennychъ i Cywilnychъ Gubernatorów, Naczelnikówъ miastъ; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkichъ Rządzącego Senatu Departamentówъ i Ogólnychъ ichъ Zebrańъ przesłać uwiadomienia i wydrukować w gazecie Senackiej. 23-go Czerwca 1831 roku. (Z 1-go Departamentu). (G. S.)

— We wtorek, 29-go zeszłego Czerwca, odbyło się poświęcenie cerkwi pod imieniem SS. Apostołówъ Piotra i Pawła, urządzonej w takъ названымъ gmachu 12-tu Collegii, przerobionymъ terazъ na umieszczenie w nimъ w rychłymъ czasie Uniwersytetu i Instytutu Pedagogicznego. Obrzędy Święte odbywał Naysprzeczniejszy *Natanael*, Biskupъ Pskowski, Inflantski i Kurlandski z asystencyą, w obecności P. Ministra Narodowego Oświecenia, Pana St. Petersburgskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Pana Ober-Prokuratora Najswiętszego Synodu, Pana Kuratora St. Petersburgskiego Szkolnego Okręgu, Pana Zarządzającego Departamentemъ Narodowego Oświecenia, Członkówъ Uniwersytetu, Pedagogicznego Instytutu i innychъ znaczniejszychъ osób. Nauczyciel Religii studentówъ Uniwersytetu, Xiądz *Raykowski*, miałъ stosowną do тей uroczystości mowę. Po ukończeniu Mszy Świętej i odśpiewaniu modłówъ, goście oglądali salę, przeznaczoną na publiczne posiedzenia Uniwersytetu i Pedagogicznego Instytutu, potemъ galeryę, 175 sążni długości mającą, w której będą umieszczone biblioteki i muzea obu zakładówъ, i nakoniecъ przeszli do jadalnej sali studentówъ, gdzie było przygotowane spaniate śniadanie. Toasty spełniane były za zdrowie CESARZA Jego Mości i za pomyślność Uniwersytetu. Toasty te przyjęto z głębokimъ uczuciemъ wiernychъ poddanychъ, którzy dostatecznie poymowali dobrodzieystwa, zlewa-

даря Императора, и за благоденствие Университета. Эти тосты приняты были съ глубокимъ чувствомъ вѣрноподанныхъ, которые вполне понимаютъ благодѣянія, изливаемыя на любезное наше Отечество Его Императорскимъ Величествомъ Августѣйшимъ Покровителемъ наукъ, и важность Санктпетербургскаго Университета въ ряду другихъ разсадниковъ просвѣщенія.

Объ исторіи зданія 12-ти Коллегій и нынѣшнемъ его устояхъ мы поговоримъ тогда, когда оно будетъ торжественно открыто, уповательно въ теченіи будущаго Ноября мѣсяца.

— Для усовершенствованія за Кавказомъ винодѣлія, составляющаго важную отрасль внутренней промышленности, съ Высочайшаго утвержденія учреждена въ Тифлисѣ, особая компанія изъ акціонеровъ, и избранные обществомъ директоры открыли уже свои дѣйствія. Нѣкоторые изъ тамошнихъ винъ достигаютъ уже желаемого превосходства и между ними есть такія, которыя не хуже Европейскихъ, безъ всякой подѣлки; между тѣмъ, при устройствѣ нынѣ по всему Закавказью вѣрныхъ и удобныхъ путей для сообщенія на колесахъ, устранено всякое затрудненіе къ вывозу отсюда винъ.

— Намъ пишутъ изъ Иркутска, отъ 20-го Мая, что 13-го числа, въ сорокъ минутъ двѣнадцатаго часа ночи, при гулѣ, похожемъ на усиленный вѣтеръ, срывающійся чрезъ распахнувшуюся дверь въ комнату, тамъ почувствовали секундное сильное колебаніе земли. Въ слѣдъ за тѣмъ ощущено вторичное колебаніе, уже гораздо меньшее.

Удары землетрясенія шли отъ юга къ сѣверу, или отъ Моря Байкала, лежащаго съ этой стороны въ шестидесяти верстахъ отъ Иркутска. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Германія.

Гамбургъ, 12-го Іюля.

Сегодня по полудни Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ, на возвратномъ пути въ Россію, сюда прибылъ и остановился въ Русской гостинницѣ. Не задолго потомъ Его Императорское Высочество отправился въ дальнѣйшій путь въ Любекъ. (А.Р.С.З.)

Пруссія.

Берлинъ, 16-го Іюля.

Здѣсь носится слухъ, что нашъ Король, отправившійся, какъ извѣстно въ Теплицъ, будетъ тамъ имѣть свиданіе съ Австрійскимъ Императоромъ.

— Пишутъ изъ Кобленца отъ 8-го ч. с. м.: „Ихъ Кор. Высоч. Наслѣдный Шведскій Принцъ, Принцъ *Албрехтъ* Прусскій съ супругою и Герцогъ *Максимиліанъ* Лейхтенбергскій, находились вчера въ здѣшнемъ городѣ. Сегодня Наслѣдный Шведскій Принцъ отправился на пароходѣ въ Маинцъ, Принцъ *Албрехтъ* съ супругою въ Гагу, а Герцогъ *Лейхтенбергскій* въ Эмсъ.“

— Изъ иностранныхъ офицеровъ, находящихся въ службѣ *Донъ Карлоса*, убиты въ битвѣ при Гуэска, Г. *Ратпардъ*, а въ послѣдней Г. *Плезенъ*, оба Прусскіе уроженцы. Изъ нашихъ военныхъ тамъ находится еще, Генералъ *Лихновскій* быв. Полковникомъ и Г. *Раденъ* б. офицеромъ въ одномъ изъ Силезскихъ полковъ.

— Въ нѣкоторыхъ деревняхъ въ Силезіи обнаружены признаки холеры. Положеніе этихъ селеній должно обратить на себя вниманіе, ибо кажется, что эта бѣдственная болѣзнь господствуетъ только въ нѣкоторыхъ мѣстахъ. (G. C.)

Австрія.

Вѣна, 5-го Іюня.

Его Свѣтлость Государственный Канцлеръ Князь *Меттернихъ* сегодня утромъ оставилъ Вѣну, отправляясь чрезъ Ишль, Зальцбургъ въ Мюнхенъ и отсюда чрезъ Теплицъ въ Кенигсвартъ и въ свое помѣстье Плассъ, куда, какъ говорятъ, приглашены Княземъ многія знатныя особы а именно: Императорско-Россійскій Посланникъ *Татищевъ*, представляющій Посланникъ въ Германскомъ союзѣ, Графъ *Минхъ-Белингаузенъ*, Королевско-Прусскій Посланникъ Графъ *фонъ-Малцанъ*, Маршалъ *Мармонъ* и другіе.

9-го Іюля.

Ихъ Велич. Императоръ и Императрица отслушавъ молебствіе, 7 ч. въ 10 час. утра оставили Линцъ и сопровождаемые благословеніями жителей сей провинціальной столицы, отправились въ путь чрезъ Феклабрукъ въ Зальцбургъ.

— Вдовствующая Королева Обихъ Сициліи 3 Іюля на Неаполитанскомъ пароходѣ прибыла изъ Манфредоніи въ Триестъ и на другой день продолжала путь въ Грецію.

не на ulubioną naszą oyczyznę przez Jego Cesarską Mość Najjaśniejszego Opiekuna nauk i znaczenie St. Petersburgskiego Uniwersytetu w rządzie innych rozsądników oświecenia.

O historii gmachu 12 Kollegii i teraźniejszym jego urządzeniu, napiszemy wtedy, kiedy będzie uroczyste otwarcie, co zapewne nastąpi w przyszłym Listopadzie.

— Dla udoskonalenia za Kaukazem uprawy winnic, stanowiącej ważną gałąź wewnętrznego przemysłu, z Najwyższego utwierdzenia zawiązana została w Tyflisie osobna kompania akcyonistów, i obrani przez towarzystwo Dyrektorowie, rozpoczęli już swoje działania. Niektóre z tamiecznych gatunków wina dochodzą już do żądanej dobroci, i między niemi są takie, które nie ustępują Europejskim, bez żadnego sztucznego ich robienia; tymczasem, przy urządzeniu teraz w całym Zakaukaziu pewnych i wygodnych dróg dla komunikacji kołami, uchylono wszelkie trudności do wywozu z tamtąd wina.

— Donoszą z Irkucka, pod dniem 20 Maja, iż dnia 13 czterdzieści minut na dwónastą w nocy, szród szumu, podobnego do mocnego wiatru, prącego się przez rozwarte drzwi do pokoju, dało się uczuć tam mocne wahanie się ziemi, trwające sekundę. Zaraz potem usłyszano powtórne wahanie się, daleko już mniejsze.

Explozye trzęsienia ziemi szły z południa ku północy, czyli od jeziora Baykalskiego, leżącego z tej strony o sześćdziesiąt wiorst od Irkucka. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niemcy.

Hamburg 12-go Lipca.

Dzisiaj po południu Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ, powracając do Rossyi tu przybył i stanął w Hotelu Rossyjskim. Wkrótce potem Jego Cesarska Wysokość udał się w dalszą drogę do Lubeki. (A.P.S.Z.)

Prusy.

Berlin, dnia 16 Lipca.

Obiega tu pogłoska, że Król nasz, który, jak wiadomo, pojechał do Cieplie, będzie się tam widział z Cesarzem Austriackim.

— Z Koblenz piszą pod d. 8 b. m.: „II. KK. WW. Królewicz Nascępca Tronu Szwedzkiego, Xiążę *Albrecht* Pruski z dostojną małżonką swoją i Xiążę *Maxymilian* Leuchtenbergski, znajdowali się wczoraj w tutejszem mieście. Dziś rano odplynął Nascępca tronu Szwedzkiego na statku parowym do Moguncyi, Xiążę *Albrecht* z małżonką udali się do Hagi, a Xiążę *Leuchtenbergski* do Emis.“

— Z Oficerów zagranicznych, zostających w służbie *Don Karlosa*, poległ w bitwie pod Huesca, Pan von *Rappard*, a w ostatniej Pan von *Plesen*, obadwa Prusacy. Z wojskowych naszych jest tam jeszcze Jenerał *Lichnowski*, były Półkownik i Pan v. *Raden*, były oficer w jednym z półków szląskich.

— W niektórych wioskach Szląskich pokazują się symptomata cholery. Położenie tych wiosek powinno zwracać uwagę: bo zdaje się, jak gdyby ta nieszczęśliwa choroba, tylko do niektórych miejsc przywiązana była. (G. C.)

Austria.

Wiedeń, dnia 5 Lipca.

Kanclerz Państwa Xiążę *Metternich* dzisiaj przed południem opuścił Wiedeń, udając się przez Ischl, Salzburg do Monachium i z tamtąd przez Cieplie do Königswartu i swoich posiadłości Plass, dokąd, jak słychać, zaproszono, wiele znakomitych gości. Między niemi wymieniąją Posła Cesarsko-Rossyjskiego P. *Tatiszczewa*, Prezydującego Posła, w Związku Niemieckim Hr. *Münch-Bellinghausen*, Posła Kr. Pruskiego Hr. *Mal-tzan*, Marszałka *Marmont* i innych.

Dnia 9.

Cesarstwo Ich Mość d. 7 Lipca, wysłuchawszy mszy Sw., o godz. 10 z rana opuścili Linz i szród błogostawienstwa mieszkańców tej stolicy prowincjonalney, przedsięwzięli podróż przez Vöklabruk do Salzburga.

— Królowa, wdowa obojga Sycylii d. 3 Lipca na statku parowym Neapolitańskim, przybyła z Manfredonii do Tryestu i nazajutrz po południu przedsięwzięła dalszą podróż do Grätz.

— *Galignani's Messenger* пишетъ изъ Валенціи отъ 1 Юля: „Наша провинція въ тысячу разъ несчастнѣе Каталоніи, Наварры и Бискаіи. У насъ нѣтъ ни одного солдата, который бы защищалъ насъ. Все богатѣйшіе и многочислѣннѣе города осаждены Карлистами подъ командою *Серрадора* имѣющаго 6,000 пѣхоты и 800 конницы; онъ еще получить подкрѣпленіе отъ *Пене, Лама, Лопеса, Эсперансы* и отъ другихъ приверженцевъ, постоянно его окружающихъ. 26 Юня принудили они Бригадiera *Борзе* удалиться въ горы Полиса. Намъ неостается ничего болѣе, какъ ожидать съ терпѣніемъ, пока Правительству будетъ угодно подуматъ объ насъ или дозволить умертвить насъ безъ состраданія. Такое состояніе нестерпимо; народъ утомился слушаться такого Правительства, которое не хочетъ или не можетъ защищать его, и вскорѣ самъ будетъ стараться освободиться изъ сего жалкаго положенія.“ (*A.P.S.Z.*)

Теплицъ, 9-го Юля.

Третьяго дня прибылъ сюда чрезъ Прагу Маршалъ *Мармонъ*, который, какъ слышно, пробудетъ здѣсь нѣсколько дней. Вчера также прибылъ Австрійскій Надворный Советникъ по Министерству Иностранныхъ Дѣлъ Гр. *Траутмансдорфъ*, Австрійскій Посл. въ Берлинѣ, и педаляе какъ чрезъ недѣлю ожидаютъ Князя *Меттерниха*. (*G. C.*)

Франція.

Парижъ, 8-го Юля.

По донесеніямъ *Courrier Français*, распушеніе Палаты Депутатовъ день ото дня становится правдоподобнѣе.

— Въ Военномъ Министерствѣ весьма дѣятельно занимаются приготовленіями къ устройству лагеря при Компьенѣ.

— Генераль *Рини* не согласился на просьбу своей фамиліи, провести въ семейномъ кругу нѣкоторое время въ Лилль и въ Парижъ, но объявилъ, что онъ немедленно возвратится въ Африку, чтобы не прежде вновь увидѣть Парижъ, какъ когда въ новомъ походѣ противъ Константины, на дѣлѣ успѣетъ оправдаться въ нанесенныхъ на него обвиненіяхъ. Военный Министръ будто увѣрилъ его, что этотъ походъ не позже будетъ предпринятъ, какъ въ первыхъ числахъ Сентября.

— Вчера вечеромъ повсюду здѣсь распространился слухъ, что договоръ заключенный между *Абдель-Кадеромъ* и Генераломъ *Бюжо* нарушенъ, и что опять начались военныя дѣйствія. Хотя Министерскіе органы не подтвердили сегодня этого извѣстія, впрочемъ вообще думаютъ, что въ этомъ родѣ произошло что нибудь такое. За нѣсколько дней предъ симъ узнали, что Министерство желая избѣгнуть затрудненій, въ которыя оно вовлечено договоромъ заключеннымъ въ Тафнѣ, тайно поручило Генералу *Бюжо*, подъ какимъ нибудь предлогомъ дѣйствовать вопреки условіямъ трактата и такимъ образомъ произвести разрывъ между нимъ и *Эмиромъ*.

— *Юссуфъ-Бей* не перестаетъ въ здѣшнихъ собраніяхъ обращать на себя большое вниманіе. Его обыкновенно сопровождаетъ Г. *Виллеръ*, молодой Капитанъ Спаговъ, который объясняетъ ему здѣшніе нравы и обычаи. Они оба одѣты на манеръ Аравійскій въ богатые мундиры своего полка — въ красныхъ штихъ золотомъ турбанахъ, въ турецкомъ исподнемъ платьѣ, имѣють ятаганы, Африканскіе усы и пр. *Юссуфа* сравниваютъ часто съ *Муратомъ*, на котораго онъ похожъ во многихъ отношеніяхъ.

— Г. *Шантелозъ*, прежній Министръ *Карла X*, живетъ теперь въ Лионѣ, гдѣ онъ теперь нанялъ небольшую скромную квартиру. Говорятъ, что онъ поступитъ въ число адвокатовъ и въ Лионѣ будетъ исправлять эту должность. Здоровье его, какъ кажется, совершенно восстановлено.

— Письма изъ Лиона доносятъ что съ нѣкотораго времени работы на тамошнихъ фабрикахъ дѣятельно усилились. Требованіе на шелкъ сырецъ увеличилось, и цѣны на оный значительно возвысились. Особливо по причинѣ смерти Англійскаго Короля заказано множество траурныхъ матерій.

— Одинъ изъ здѣшнихъ журналовъ сообщаетъ, что холера опять свирѣпствуетъ въ Парижѣ и что уже 40 человекъ пали жертвою оной. Съ другой стороны опровергается сіе извѣстіе.

— *Moniteur* содержитъ сегодня слѣдующую телеграфическую депешу: *Байонна 6 Юля*. Когда 4-го ч. вечеромъ въ Гирнани Генераль *Рандонъ* медлилъ освободить нѣкоторыхъ бунтовщиковъ полка *Принцессы*, то солдаты этого полка выстрѣлили въ Генерала и своихъ Офицеровъ. Генераль *Рандонъ* раненъ, одинъ Англіискій Полковникъ Адъютантъ Генерала *Мирасола* и одинъ корнетъ убиты. Брига-

— *Galignani's Messenger* donosi z Walencyi pod d. 1 Lipca: „Prowincya nasza tysiąc razy jest nieszczęśliwsza, jak Katalonia, Nawarra i Biskaya. Niemamy żadnego żołnierza, któryby nas bronił. Wszystkie bogatsze i ludnieysze miasta obleżone przez Karolistów pod dowództwem Serradora, który ma 6000 piechoty i 800 jazdy i spodziewa się posiłkow od *Pepe, Lama, Lopez, Esperanza* i innych stronników, siagle go otaczających. D. 26 Czerwca przymusili oni brygadiera *Borze* uchodzić w góry Polis. Nie nam więc niepozostaje, jak oczekiwać cierpliwie, nim podoba się Rządowi, pomyśleć o nas lub dozwolić pomordować nas bez litości. Stan taki jest do niezniesienia. Lud znudzony posłuszeństwem takiemu Rządowi, który go niechce lub niemoże bronić i wkrótce sam starać się będzie uwolnić siebie z tego niepewnego położenia.“ (*A.P.S.Z.*)

Cieplice, 9-go Lipca.

Zawczora przybył tu przez Pragę Marszałek *Marmon* który, jak słyhać, zabawi przez dni kilka. Przybył także dnia wczorayszego Austriacki Radca Dworu z wydziału spraw zagranicznych, Hrabia *Trautmandorf*, Poseł Austriacki w Berlinie, a naydaley za dni ośm, jest spodziewany Xiążę *Metternich*. (*G. C.*)

FRANCYA.

Paryż, dnia 8-go Lipca.

Podług doniesień *Courrier Français*, rozwiązanie Izby Deputowanych codziennie staje się pewniejszy.

— W Ministerjum wojny bardzo czynnie zajmują się już przygotowaniami do utworzenia obozu pod Compiègne.

— Jenerał *Rigny* nie zgodził się na prośbę swej fамиліi, ażeby czas niejaki zabawić przy niej w Lille i Paryżu, lecz oświadczył, iż niezwłocznie powraca do Afryki, ażeby nie pierwsi oglądać Paryż, nim przez czynny w nowey expedycji do Konstantyny nie oczyści się z uczynionych mu obwiniających zarzutów. Minister wojny miał mu dać zapewnienie, że wyprawa ta naypoźniej pierwszych dni Września nastąpi.

— Wczora wieczorem rozbiegła się tu powszechna pogłoska, że traktat pokoju między *Abdel-Kaderem* a Jenerałem *Bugeaud*, zerwany został, i że kroki nieprzyjacielskie nanowo miały się rozpocząć. Chociaż organa ministeryalne nie potwierdzają dzisiaj tej wiadomości, jednak dość powszechnie rozumieją, że coś zayśdź musiało w tej rzeczy. Przed kilką dniami miano wiadomość, że Ministerjum dla uniknienia kłopotu, w jaki wprowadzone zostało przez traktat nad Tafną, tajemnie polecilo Jenerałowi *Bugeaud*, pod jakimkolwiek pozorem, działać przeciwko warunkom traktatu i przez to sprawić rozdwojenie między nim a *Emirem*.

— *Jussuf-Bey* nie przestaje wzbudzać wielkiej uwagi w tutejszych salonach. Zwyczajnie towarzyszy mu P. *Villiers*, młody Kapitan Spahow, który mu objaśnia tutejsze obyczaje i zwyczaje. Oba są ubrani po Arabsku we wspaniały mundur swego pólku, — w czerwonych złotem szytych turbanach, yattaganach, tureckich maytkach, noszą afrykańskie wasy i t. d. *Jussuf* często porównywają z *Muratem*, w wielu nawet względach ma z nim podobieństwo.

— P. *Chantelauze*, dawniejszy Minister *Karola X*, mieszka dopiero w Lyonie, gdzie najął niewielkie skromne mieszkanie. Mówią, że weydzie do stanu Adwokatów i w Lyonie pełnić będzie obowiązki. Zdaje się, iż znówu powrócił do zupełnego zdrowia.

— Listy z Lyonu donoszą, że fabryki tameczne od kilku dni są czynne. Jedwab surowy jest poszukiwany i cena jego znacznie się podniosła. Z okoliczności śmierci Króla Angielskiego, szczególniej zamówiono wiele materii na żałobę.

— Jeden z tutejszych dzienników donosi, że w Paryżu znówu wybuchła cholera, i że już 40 osób stało się ofiarą tej choroby. Z drugiej strony zaprzeczają tej wiadomości.

— *Monitor* zawiera dzisiaj następującą depeszę telegraficzną: „*Bayonna, 6 Lipca*. Gdy d. 4 wieczorem Jenerał *Randon* w Hernani wzbraniał się uwolnić niektórych buntowników pólku *Xiężniczki*, regiment do Jenerała i swych Oficerów dał ognia. Jenerał *Randon* został raniony, jeden Półkownik Angielski, Adjutant Jenerała *Mirasol* i jeden Podchorąży zabici. Brygadyer *O'Donnel* znówu przywrócił porządek; lecz Jenerał

дирь *O'Donnell* возстановилъ порядокъ; но Генераль *Мирасоль* который никакъ не могъ привести солдатъ въ повиновеніе, сдалъ команду Генералу *Дурегви* и удалился на Англійскій корабль.

— Въ *Phare de Bayonne* отъ 4 Іюля сообщаютъ: Графъ *Мирасоль*, который въ Ирунъ совѣщался съ Испанскимъ Консуломъ въ Байоннѣ, возвратился въ Санъ-Себастьянъ. Еще не определено, когда этотъ Генераль начнетъ свои дѣйствія.

9-го Іюля.

Король велѣлъ препроводить орденъ Почетнаго Легіона весьма многимъ иностраннымъ ученымъ и литераторамъ. Командорскій крестъ сего ордена между прочими назначенъ Барону Александру *Гумбольдту*, Профессору *де Кандоллю* (въ Женевѣ) и Князю *Шиклеръ-Мускау*. Профессоры *Блауменбахъ*, *Геренъ* и *Крейцеръ* наименованы кавалерами Почетнаго Легіона.

— Герцогъ и Герцогиня *Орлеанскіе* посѣщали вчера Королевскую типографію и потомъ осматривали внутренность Палаты Депутатовъ.

— Гр. *Леонъ*, извѣстный побочный сынъ Импер. *Наполеона*, жаловался вчера въ торговомъ судѣ на ювелира *Фаде* въ томъ, что онъ продалъ ему драгоценные камни на фальшивый вѣсъ, требуя не только возвращенія своихъ денегъ но и вознагражденія въ 1,000 фр. Г. *Фаде* объявилъ, что представленныя Гр. *Леонъ*мъ брилліанты не тѣ, которые онъ продалъ, и утверждалъ, что Гр. *Леонъ* начинаетъ этотъ процессъ только для отпущенія, потому что *Фаде* имѣлъ съ нимъ дѣло по вексельному долгу. Судъ отсрочилъ свое заключеніе на двѣ недѣли.

— Аббатъ *Озу*, о которомъ на дняхъ такъ много говорили, вчера вечеромъ за долги, посаженъ въ темницу.

— Академія наукъ въ засѣданіи 3-го ч. признала большую награду въ 8,000 фр., Подполковнику *Поллену* Командиру Парижскихъ помпьеровъ, за новозобрѣтенную имъ предохраняющую отъ огня одежду.

— *Bon Sens* сообщаетъ: „Морскій телеграфъ вчера весь день былъ въ занятіи. Изъ этого заключали, что въ слѣдствіе неблагоприятныхъ извѣстій изъ Африки, войскамъ Тулонскаго района дано приказаніе, немедленно отплыть въ Африку. Утверждали, будто бы одинъ Штабсъ-Офицеръ съ чиновникомъ Военнаго Департамента отправился въ Тулонъ съ увѣдомленіемъ, что Кабинетъ опять намѣренъ возобновить непріятельскія дѣйствія съ *Абдель-Кадеромъ* и будто бы Г. *Деларю* получилъ по сему дѣлу инструкціи, опубликовать заключенный трактатъ и наблюдать за малѣйшимъ нарушеніемъ оного со стороны *Абдель-Кадера*, чтобы опять начать съ нимъ войну.“

10-го Іюля.

Герцогъ *Орлеанскій* на Тюйлъерійскомъ дворѣ дѣлалъ вчера смотръ многимъ эскадронамъ кавалеріи и нѣсколькимъ артиллерійскимъ батареямъ. Во время сего смотра Герцогиня *Орлеанская* въ сопровожденіи вдовствующей наследственной Герцогини *Мекленбургъ-Шверинской*, осматривали домъ Инвалидовъ.

— Теперь извѣстно, что еще четыре человека обвинены въ участіи въ послѣднемъ заговорѣ, посажены въ тюрьму; ихъ имена: *Віанжи*, *Гюйо*, *Фіеве* и *Тесталенъ*.

— Министръ Внутреннихъ Дѣлъ усердно теперь занимается проектомъ, чтобы тюрьмы *Bagnos* совершенно уничтожить, и вмѣсто ихъ устроить штрафныя заведенія. На разныхъ пунктахъ Государства, должно быть устроено пять такихъ заведеній. Одинъ изъ сихъ домовъ будетъ предназначенъ исключительно для преступниковъ осужденныхъ на пожизненныя галеры, а остальные четыре будутъ назначены каждый для извѣстнаго класса преступниковъ, по мѣрѣ продолженія ихъ наказанія.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 6-го ч.: „О возмущеніи войскъ расположенныхъ въ Гернани, носятъ весьма различные слухи. Генераль *Рандонъ* будто умерщвленъ, а Генераль *Мирасоль* переодѣтый принужденъ былъ бѣжать въ Санъ-Себастьянъ, гдѣ также войско взбунтовалось, отсюда искалъ убѣжища на Англійскомъ кораблѣ. Взбунтованныя войска, Бригадира *Леопольда O'Donnella* избрали своимъ Командиромъ. Генераль *Дурегви* съ Чапельгорисами, на преданность коихъ можетъ полагаться, отправился въ Ирунъ, чтобы стояща тамъ и въ Фуэнтарабій войска, удержать въ повиновеніи.“

— Въ *Messenger* содержится: „Мы узнали, что новая экспедиція изъ 8,000 чел. подъ командою Карлистскаго Генерала *Уранга*, направила свои движенія въ Астурію, форпосты ея будто уже при Сантандерѣ и весьма угрожаютъ сему мѣсту. Что касается *Эспартеры*, то онъ кажется соперничествуетъ

Mirasol, который żadнымъ способомъ не могъ żołnierzy zmusić do posłuszeństwa, zdał dowództwo Jenerałowi *Jauréguy* i udał się na okręt Angielski.“

— W *Phare de Bayonne* pod d. 4 Lipca czytamy: „Hrabia *Mirasol*, który w Irun miał rozmowę z Hiszpańskim Konsulem w Bayonnie, powrócił do San-Sebastián. Kiedy Jenerał ten rozpocznie swe działania, nieoznaczono.“

Dnia 9.

Król wielu cudzoziemskim uczonym i literatom kazał przesłać order Legii Honorowej. Krzyż Komandorski tego orderu między innymi przeznaczony został Baroni Alexandrowi *Humboldtowi*, Professorowi *de Candolle* (w Genewie) i Xięciu *Pückler-Muskau*. Professorowie *Blumenbach*, *Heeren* i *Kreutzer*, mianowani Kawalerami Legii Honorowej.

— Xiążę i Xiężna *Orleańscy* odwiedzali wczora drukarnią Królewską, a potem oglądali wnętrze Izby Deputowanych.

— Hrabia *Léon* znajomy syn naturalny Cesarza *Napoleona*, zaniósł wczora przed sąd handlowy skargę przeciwko jubilerowi *Fadé*, iż mu sprzedał klejnoty na fałszywą wagę, i żądał nie tylko zwroczenia jego pieniędzy, lecz jeszcze wynagrodzenia 1,000 fran. P. *Fadé* oświadczył, iż okazywane przez Hr. *Léon* brylanty nie są też same, które on sprzedał, i zapewniał, że Hrabia *Léon* rozpoczyna tylko ten process, ażeby się zemścić nad nim, gdyż *Fadé* występował przeciwko niemu w sprawie o dług wexlowy. Sąd odłożył swój wyrok do dwóch tygodni.

— Xiądz *Auzou*, o którym w tych dniach tak wiele mówiono, wczora wieczorem osadzony został w więzieniu za długi.

— Akademia umiejętności na posiedzeniu swém d. 3-go przyznała wielką nagrodę 8,000 fr. P. *Paulin*, Podpółkownikowi i dowódcy Paryżskich pompierów za wynalezioną przezeń odzież, zabezpieczającą od ognia.

— W *Bon Sens* czytamy: „Morski telegraf przez cały dzień wczorajszy był w ruchu. Wnoszono ztąd, że skutkiem niepomyślnych wiadomości z Afryki, wojskom promienia Tulońskiego dano rozkaz niezwłocznie wypłynąć do Afryki. Zapewniano, że Sztabs-Oficer wojskowego Departamentu wyjechał do Tulonu z uwiedomieniem, że Gabinet znowu chce przedsięwziąć kroki nieprzyjacielskie przeciwko *Abdel-Kaderowi*, i że P. *Delarue* w tym względzie jest opatrzoną w instrukcyje takiey treści, ażeby ogłosić potwierdzony traktat i chwycić się najmniejszego przestąpienia ze strony *Abdel-Kadera*, dla rozpoczęcia znowu wojny.“

Dnia 10.

Xiążę *Orléans* musztrował wczora na dziedzińcu Tuilleryjskim kilka szwadronów jazdy i kilka baterii artylleryi; o tymże samym czasie zwiedzała Xiężna *Orleańska* w towarzystwie Xiężny *Meklenburg-Szweryńskiej* wdowy, dom inwalidów.

— Wiadomo teraz, że z osób wpłatanych do spisku, ostatnim razem odkrytego, siedzą jeszcze czterey w więzieniu, mianowicie *Guyot*, *Bianchi*, *Fievet* i *Testalin*.

— Minister spraw wewnętrznych pilnie zajmuje się teraz projektem względem zupełnego zniesienia tak nazwanych *Bagnos*, a na ich miejsce urządzenia zakładów karnych. Ma być urządzono pięć podobnych zakładów w różnych punktach kraju. Jeden z takich domów wyłącznie przeznaczony będzie dla tych przestępców, którzy są osądzeni na dożywotnie galery, z pozostałych zaś czterech, każdy mieć będzie przeznaczoną klasę przestępców, nawet w miarę trwania ich kary.

— Donoszą z Bayonny pod d. 6 Lipca: „O huncie wojska będącego na załodze w Hernani, biegają nayrozmaitsze wieści. Jenerał *Randon* ma być zamordowany, a Jenerał *Mirasol* znalazł się w konieczności uciekać przebrany do San-Sebastian, gdzie schronił się na pokład angielskiego okrętu. Zbuntowane wojsko obrało Brygadyera *O'Donnella* dowódcą swoim. Jenerał *Jauréguy* udał się do Irun, na czele strzelców zwanych *Chapelgoris*, którym w zupełności ufa, aby tam i w Fuentarabii, z ich pomocą utrzymać żołnierzy w posłuszeństwie.“

— *Messenger* donosi: „Dowiadujemy się, że wyydzie nowa wyprawa, złożona z 8,000 ludzi pod rozkazami Jenerała *Uranga*, przeznaczona do Asturyi; jej przednie czaty miały się już nawet pokazać pod Santander. Co do Jenerała *Espartero*, widoczna prawie jest rzeczą, że on i Baron *Meer* ubiegają się w tém,

съ Барономъ *Мееръ*, кто болѣе успѣетъ въ постыдномъ бездѣйствіи и въ философской безпечности. О дѣйствіяхъ его въ послѣднемъ *N. Мадридскаго Echo* сказано: „Гр. *Лухана*, какъ слышно, до начатія второй экспедиціи, будетъ пользоваться водами.“ Въ этихъ двухъ строкахъ содержится вся исторія Христианскихъ Генераловъ.

— По письмамъ изъ Нью-Йорка, Принцъ Людовикъ *Бонапарте* намѣревался оставить свое изгнаніе и возвратиться въ Европу. Полагаютъ, что онъ отплыветъ на корабль *Георгій Вашингтонъ*.

11-го Іюля.

Король третьяго дня въ Нёльи давалъ частную аудіенцію Виртембергскому Посланнику Гр. *Миллеру* и принялъ отъ него отвѣтъ на письмо Короля о бракосочетаніи Герцога *Орлеанскаго* съ Принцессою *Еленою*.

— *Journal de Paris* въ длинной статьѣ настаиваетъ на возобновленіи ордена Св. Людовика, который, какъ извѣстно, уничтоженъ послѣ Іюльской революціи.

— Изъ рапорта опубликованнаго Военнымъ Министромъ явствуетъ, что изъ 326,298 молодыхъ людей, находящихся въ спискѣ послѣдняго набора, только 155,893 могли читать и писать; 11,784 могли только читать и 149,195 не могли ни читать ни писать; степень образованія остальныхъ 9,480, не опредѣлена еще. Изъ сего можно заключать, что почти половина Французскаго народонаселенія на 20 году жизни, совершенно еще безъ всякаго образованія.

— *Garde Nationale* по письму изъ Орана увѣдомляетъ, что Генералъ *Бюжо*, Г. *Деларю* и еврей *Дюранъ*, оставили 1 Іюля Оранъ для переговоровъ съ *Абдель-Кадеромъ*.

— Правительство получило слѣдующую телеграфическую депешу изъ Бордо отъ 8-го ч.: „Пишутъ изъ Сарагоссы отъ 5 ч. что *Донъ-Карлосъ* съ 7,000 чел. и 350 лошадей прибылъ въ Кантавіека; не извѣстно, какое онъ приметъ направленіе. Карлисты хотѣли воспользоваться смутными, происшедшими 4-го ч. въ Гернани между войсками Королевы, и напали на сѣе мѣсто 5-го ч.; но они отражены Бригадиромъ *О’Доннеллемъ*.“

— *Gazette de France* сообщаетъ слѣдующее замѣчаніе: „Мы получили письма изъ главной Карлистской квартиры. Изъ нихъ кажется очевидно, что армія *Донъ-Карлоса*, перешедши чрезъ Эбро и соединясь съ *Кабрерою*, раздѣлилась на двѣ дивизіи, изъ коихъ одна пойдетъ на Валенцію, а другая чрезъ Теруэль и Куэнса на Мадридъ.“

— Слѣдующее письмо (сообщенное въ *Journal des Débats*) Шефа Генералъ. Штаба главнаго Командира *Ораа*, содержитъ занимательныя подробности о планахъ *Донъ-Карлоса* и заговоръ, будто составленномъ въ Мадридѣ въ пользу его. Письмо это слѣдующаго содержанія: „Теруэль (Нижняя Арагонія) 30 Іюня. Мы предполагаемъ представить экспедицію *Донъ-Карлоса*, которая по переходѣ Эбро маршируетъ днемъ и ночью слѣдуя по большой дорогѣ въ Валенцію. Экспедиція должна сегодня находиться въ Винаросѣ или Бени-Карло, и такъ какъ она подкрѣплена большимъ числомъ отдѣльныхъ отрядовъ, то не знаю, успѣемъ ли мы удержать ее, хотя солдаты наши горятъ желаніемъ, сразиться съ непріятелемъ. *Ногерасъ* долженъ возвратиться отъ Мореллы, а Баронъ *Мееръ*, если сдержитъ данное слово сему Генералу, то сегодня вечеромъ придетъ въ Тортосу. *Борсо* съ храбрыми своими Брюссельцами составляетъ нашъ авангардъ. Вѣрныя извѣстія полученныя симъ Генераломъ о планахъ *Донъ-Карлоса*, очень интересны и мы теперь знаемъ, что мы должны дѣлать для обороны. Онъ не хочетъ брать ни Валенцію, ни другаго какого города этой провинціи, но намѣренъ идти на Мадридъ. Тамъ ждутъ его, все приготовлено къ принятію, и Правительству Королевы, постыднѣвшимъ образомъ измѣнили. Намъ совершенно извѣстна эта интрига и въ свое время все откроется. Генералъ отправилъ въ Мадридъ двухъ чрезвычайныхъ курьеровъ; они совершаютъ путь въ 20 час. и если Министры осмѣлятся наказать надлежащимъ образомъ людей, которые помогаютъ *Донъ-Карлосу*, и всячески намъ препятствуютъ, тогда мы могли бы быть увѣрены, что экспедиція въ 14 дней была бы уничтожена до послѣдняго человѣка. Выходимъ сегодня осадить ущелья Сиброса; это первѣйшая цѣль экспедиціи. Утверждаютъ, что *Донъ-Карлосъ* имѣетъ съ собою 22—24 т. чел.; но извѣстно что изъ этого числа только 6,000 чел. могутъ участвовать въ сраженіи (?) и, по моему мнѣнію Баронъ *Мееръ* сдѣлалъ не простительную ошибку пропустивши Карлистовъ чрезъ Эбро, безъ всякаго съ ними сраженія.

(подпис.) *Доминго Аристизабаль*“

(A.P.S.Z.)

кто więcej з нихъ okaże się ociężałym i więcej filozoficznego posiadającym nietroszczenia się o nic. O działaniach *Espartery* czytamy w Madryckim dzienniku *Echo*, co następuje: „Hrabia *de Luchana* chce, ile nam wiadomo, używać wód przed rozpoczęciem drugiej wyprawy.“ W tych dwóch wierszach mieści się cała historia Krystynistowskich Jeneratów.

— Według listów z Nowego-Yorku, młody Xiążę Ludwik *Bonaparte*, zamierza opuścić miejsce swojego wygnania i powrócić do Europy. Rozumieją, iż wypłynie na okręcie *Jerzy Washington*.

Dnia 11.

Król udzielił zawczora w Neuilly Postowi Wirtamberskiemu Hr. *Müller* posłuchanie prywatne i przyjął od niego odpowiedź jego Monarchy na list o zaślubieniu Xięcia *Orleańskiego* z Xiężniczką *Heleną*.

— *Journal de Paris* w długim artykule nalega na przywrócenie orderu Sw. Ludwika, który, jak wiadomo, skasowany został po rewolucyi Lipcowey.

— Ze spisu, ogłoszonego przez Ministra wojny pokazuje się, że ze 326,298 młodych ludzi, którzy zapisani na liście ostatniego zaciągu, tylko 155,893 mogło czytać i pisać; 11,784 mogło tylko czytać i 149,195 nie umieli ani czytać, ani pisać; stopień oświecenia pozostałych jeszcze 9,480 nie jest oznaczony. Z tego wnosić można, że połowa prawie Francuzkiej ludności, w wieku 20 lat, pozbawiona jest zupełnie oświecenia.

— *Garde Nationale* podług listu z Oranu donosi, że Jenerał *Bugeaud*, P. *Delarue* i żyd *Durand* d. 1-go Lipca wyjechali z Oranu, ażeby mieć rozmowę z *Abdel-Kaderem*.

— Rząd otrzymał następującą depeszę telegraficzną pod d. 8: „Donoszą z Saragossy pod d. 5, że *Don Carlos*, w 7000 ludzi i 350 koni przybył do Cantavieja; nie wiadomo w jakim uda się kierunku. Karoliści, korzystając z zamieszek, jakie wybuchnęły d. 4 w Hernani pomiędzy wojskami Królowey, uderzyli na to miejsce d. 5; lecz odparci zostali przez Brygadiera *O’Donnel*.“

— *Gazette de France* udziela następującą wiadomość: „Otrzymaliśmy listy z głównej kwatery Karolistowskiej, z których zdaje się pokazywać, że wojsko *Don Carlosa* przeszedłszy przez Ebro, połączyło się z *Cabrera* i podzieliło się na dwie dywizye, z których jedna pójdzie na Walencją, a druga przez Teruel i Cuenca na Madryt.“

— Następujący list (umieszczony w *Journal des Débats*) Szefa Sztabu Jeneralnego głównego dowódcy *Oraa*, zawiera interesujące szczegóły o planach *Don Carlosa* i o spisku, uknowanym w Madrycie na jego stronę. List jest następującego brzmienia: „*Teruel*, (Niższa Aрагонія) 30 Czerwca. Zamierzamy wystawić wyprawę *Don Carlosa*, która, przeszedłszy Ebro, dzień i noc odbywa pochód, trzymając się wielkiej drogi do Walencji. Wyprawa musi znajdować się dzisiaj w Vinaros lub Bani-Carlo, a ponieważ wzmocniona została przez wielką liczbę pojedynczych oddziałów, niewiem przeto, azali będziemy mogli ją wstrzymać, chociaż żołnierze nasi pałają żądzą, zmierzyć się z nieprzyjacielem. *Nogueras* powinien zwrócić się od *Morelli*, a Baron *Meer*, jeżeli dotrzyma danego temu Jenerałowi słowa, dzisiaj wieczorem wtargnie do Tortozy. *Borso* z walecznymi swymi Brukselczykami tworzy naszą straż przednią. Zastępujące zaufanie wiadomości, które Jenerał ten otrzymał o planach *Don Carlosa*, bardzo są interesujące, i wiemy dopiero, co czynić mamy, ażeby planom tym stawić opór. Niechce on opanować ani Walencji, ani innego miasta tej prowincyi, lecz iść na Madryt. Oczekują go tam, wszystko przygotowane na jego przyjęcie i Rząd Królowey zdradzony został nayaniebniejszym sposobem. Mamy w ręku osnowę tych intryg, i w swoim czasie wszystko będzie odkrytym. Jenerał wysłał dwóch nadzwyczajnych gońców do Madrytu; odbędą oni drogę we 20 godzin, i jeśli Ministrowie mają odwagę ukarać należycie osoby, które prowadzą poruszenia *Don Carlosa*, a naszym stawiają na drodze wszelkie, jak można, przeszkody, tedy mogliby być pewni, że we dwa tygodnie, wyprawa co do nogi byłaby zniszczoną. Wyruszamy dzisiaj dla osadzenia wawozów Cibras; jest to naypierwszy cel wyprawy. Zapewniają, że *Don Carlos* prowadzi za sobą 22 — 24,000 ludzi; lecz wiemy, że z tych tylko około 6,000 ludzi są w stanie walczyć (?) a podług mojego zdania, Baron *Meer* dopuścił się niedarowanego błędu, że dozwolił przeyść Karolistom przez Ebro, nie wydawszy bitwy. (podp.) *Domingo Aristizabal*“ (A.P.S.Z.)

Великобританія и Ирландія.
Лондонъ, 8 го Июля.

Третьяго дня посѣщали владѣтельную Королеву Герцогиня Глoucestersкая, Принцесса Августа и Герцогиня Нортумберландская.

— Должно замѣтить, что при посѣдовавшемъ вчера въ Верховномъ Парламентѣ, третьемъ чтеніи Регентскаго билля, Лордъ Броуэ въ родѣ извѣщенія сдѣлалъ предложеніе, что въ члены временнаго регентства на случай смерти Королевы Викторіи, долженъ быть принятъ одинъ изъ членовъ Королевской фамиліи подѣ условіемъ, чтобы онъ былъ совершеннолѣтнимъ (каковымъ въ сказанномъ случаѣ былъ бы Герцогъ Суссекскій, хотя Лордъ Броуэ ясно обнаружилъ, что онъ неимѣлъ въ виду сего предложенія), что однако отвергнуто безъ дальнѣйшаго разсужденія Парламента.

— Лордъ Пальмерстонъ 7 ч. имѣлъ продолжительную у Королевы аудіенцію.

— *Caledonian Mercury* утверждаетъ, что онъ узналъ изъ вѣрнаго источника, что въ кабинетѣ небудетъ никакой перемѣны, такъ какъ Лордъ Дурхамъ неотказался отъ своего Посольскаго поста и сомнительно, откажется ли онъ и теперь отъ него, ибо во все нежелаетъ быть Министромъ.

— Британское войско имѣетъ теперь 4 Фельдмаршала, между коими два иностранные Государя, именно Король Ганноверскій и Король Бельгійскій, два другіе: Герцога Кембриджскій и Веллингтонъ.

— Слышно, что Королева установитъ новый орденъ заслуги (такъ какъ орденъ Гвельфовъ совершенно принадлежитъ Ганноверу) и пожалуетъ онымъ всѣхъ Офицеровъ участвовавшихъ въ сраженіи при Витторіи, потому что день вступленія Королевы на престолъ, случился въ день сего большаго сраженія.

— За недѣлю предъ симъ въ Ливерпулѣ дѣланы опыты устроения для Египетскаго Паши желѣзнаго парохода, который найденъ совершенно удачнымъ. Онъ имѣетъ 125 фут. длины и 18 ширины. (A.P.S.Z.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 20-го Июня.

Въ началѣ прошедшей недѣли Императорско-Австрійскій Интернуцій, Баронъ Штурмеръ, имѣлъ честь передать Султану, великолѣпную колоссальную вазу, отличной отѣлки, какъ подарокъ Его Величества Короля Баварскаго.

— По письмамъ изъ Адрианополя тамъ ночью послѣ отбытія Султана опять вспыхнулъ пожаръ, превратившій въ пепелъ сто домовъ и лавокъ. Эгого пожара будто произошелъ случайно.

— Въ Смирнѣ свирѣпствуетъ чума съ одинаковою жестокостію, и къ несчастію съ прошедшей недѣли и здѣсь нѣсколько умножилось число заболѣвшихъ.

— Порта ждетъ съ нетерпѣніемъ извѣстій изъ Египта, на счетъ принятія отправленнаго повѣреннаго и изданнаго ею фирмана. Полагаютъ, что Мегметъ-Али ни въ чемъ не уступитъ и по своему произволу будетъ налагать пошлину на кофе и хлопчатую бумагу. Что тогда произойдетъ, никто не въ состояніи на это отвѣчать, ибо Порта не можетъ его принудить, а Англія не имѣетъ намѣренія рѣшиться на явную разрывъ съ Пашею — Изъ Греціи извѣстія не такъ благопріятны какъ прежде. Замѣчаютъ, что Г. Лёонс, Англійскій Посланникъ въ Афинахъ, постоянно вдается въ происки, и что онъ безиощадно дѣйствуетъ противъ Г. Рудсарта. Король Оттонъ однакожъ будто проникаетъ намѣренія Англійскаго Посланника и твердо держитъ сторону своего перваго Министра. Лордъ Понсомби охуждаетъ таковой поступокъ; онъ явно порицаетъ Г. Лёонса, приписывая ему неопытность въ дипломатическихкихъ дѣлахъ. Онъ полагаетъ, что Г. Лёонс не долго удержится и что наконецъ онъ принужденъ будетъ оставить Грецію. — Въ прошедшій четвергъ празднуемъ былъ здѣсь Мевлудъ (день рожденія Пророка), по этому поводу я имѣлъ случай видѣть Султана во время его шествія въ мечеть. Не много онъ перемѣнился съ прошедшаго года, кромѣ того, что какъ мнѣ казалось, лице его представляеть слѣды частаго нарушенія законовъ Магометанской религіи на щетъ употребленія вина. (A.P.S.Z.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Июля, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Июля 16 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣтъ. Кав. Левъ Боро

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.
Лондонъ, дня 8-го Ліпца.

Завчера Хіежна Gloucester, Хіежничка Augusta і Хіежна Northumberland, одвіждали kolejno panującą Królowę.

— Uczyniono uwagę, że podczas trzeciego czytania wczora w Izbie Wyższej bitu regencyynego, Lord Brougham sposobem ogłoszenia uczynił wniosek, iż do liczby członków tymczasowej regencyi, na przypadek śmierci Królowej Wiktorii, powinien być także przyjęty jeden z członków rodziny Królewskiej, pod warunkiem, ażeby ten był zupełnoletnim (którym, w wymienioném zdarzeniu byłby Xiążę Sussex, chociaż Lord Brougham wyraźnie okazał, iż nie miał na widoku tego wniosku), że jednak ten wniosek bez żadnych dalszych roztrząsań Parlamentu, odrzucony został.

— Lord Palmerston d. 7 miał bardzo długą audyencyę u Królowej.

— *Caledonian Mercury* zapewnia, iż ma wiadomość z pewnego źródła, że w Gabinetcie nie zajdzie żadna zmiana, ponieważ Lord Durham nie zrzekł się swojego urzędu Poselskiego, a nawet wątpić należy, ażeby rzecze się go teraz, gdyż nie czuje żadney chęci, zostać Ministrem.

— Woysko Brytanii Wielkiej liczy dopiero 4 Feldmarszałków, między któremi dwóch zagranicznych Monarchów, mianowicie Król Hannowerski i Król Belgów, dwaj inni są: Xiążę Cambridge і Xiążę Wellington.

— Słychać, że Królowa ma ustanowić nowy order zasługi, (ponieważ order Gwelfow wyłącznie należy do Hannoweru), i udarować nim nayıpierwıey wszystkich oficerow, którzy walczyli w bitwie pod Vitorią, gdyż właśnie dzień wstąpienia na tron Królowej Wiktorii, był rocznicą tego wielkiego zwycięstwa.

— Przed tygodniem probowano w Liwerpoolu wybudowany dla Baszy Egipskiego żelazny Parochod i znalaziono go przewybornym. Ma 125 stop długości і 18 szerokości. (A.P.S.Z.)

Т у р с я.

Konstantynopol, d. 20 Czerwca.

Na początku przeszłego tygodnia, Internuncyusz Austriacki Baron Stürmer, miał honor wręczyć Sułtanowi wspianą kolossalną wazę przewybornę roboty, w podarunku od Króla Jmci Bawarskiego.

— Podług listu z Adryanopola, w nocy po odjeździe Sułtana, znowu wybuchnął tam pożar, który obrócił w popiół 70 domow і sklepów. Wszczęcie się jego miało być przypadkowe.

— W Smyrnie grassuje zaraza z równą mocą, a na nieszczęście od przeszłego tygodnia і tu powiększyły się także nieco przypadki śmiertelności.

— Porta z natężeniem oczekuje wiadomości z Egiptu względem przyjęcia jej Posta і wydanego przez nią firmanu. Rozumieją, że Mehmed Ali na nie zezwoli і podług upodobania stanowić będzie cło na kawę і bawełnę. Co się wtenczas stanie, trudno od powiedzieć, gdyż Porta niemoże go przymusić, а Anglia niema zamiaru jawnie poróżniać się z Baszą. — Z Grecyi wiadomości brzmią mniej pomyślne, jak dawniey. Utrzymują, że P. Lyons, Poseł Angielski w Atenach, ciągle prowadzi intrygi і bez oszczędzenia występuje przeciwko P. Rudhart. Król Otton ma jednak przewidywać zamiary Posta Angielskiego і mocno trzyma stronę pierwszego swojego Ministra. Lord Ponsomby nagania to postępowanie; publicznie gani P. Lyons, przypisując mu niedobrowiedzenie w dyplomacyce. Jest tego zdania, że P. Lyons niedługo się utrzyma і niezwłocznie opuścić musi Grecyę. — Przeszłego wtorku obchodzono tu Mewlud (dzień urodzin Proroka); z tego powodu miałem znowu okoliczność widzieć Sułtana przy wejściu jego do Meczetu. Znalezłem go więcęy odmiennym, jak był w roku przeszłym, oprócz tego, że twarz jego zdaje mi się nosić ślady częstych naruszeń praw religii mahometaniskiej, względnie używania wina. (A.P.S.Z.)

Od dnia 1-go terażniejszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztu 4 rub. 50 kop. srebrem. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować і kwartałowic, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.